

VIDA PARROQUIAL

ECONOMIA 20-08-17

Col·lecta:	201,95
Caixetes ciris	137,31
Caixetes:	24,53
Caixetes Càritas:	7,50

ENTERRAMENTS

Les dues últimes setmanes hem acompanyat amb la pregària a les famílies d'Angelina Bagot Pibernat, de 88 anys; Inés Espasa Besora, de 81 anys; Maria Assumpció López Espasa, de 82 anys; Maria Carmen Miranda García, de 31 anys

Lectures del diumenge XXIV de durant l'any, dia 17 setembre

Sir 27,30-28,7; Sl 102; Rm 14,7-9; Mt 18,21-35

CASAMENT

Diumenge a l'acabar l'eucaristia, celebrarem el compromís de matrimoni de Marcelo Casola amb Mª Elisa Dias Riveiro

CÀRITAS POBLENOU

Càritas Poblenou necessita voluntaris per portar a terme les seves activitats: Tens temps disponible?

COMENTARIS

AL FULL INFORMATIU

Cada setmana en aquest Full Informatiu de la parròquia hi ha un comentari de l'Evangeli feta per diverses persones que es van tornant setmana rera setmana. El període que toca és d'una vegada cada tres mesos.

Ara ens manquen persones que vulguin substituir les baixes que hem anat tinguent

durant els últims temps.

T'animes? en tens ganes? vols fer un esforç?

GRUPS REFLEXIÓ CRISTIANA-CATEQUESI

Ja donarem més informació les setmanes vinents però comencem a preparar el curs i les seves activitats. Una d'elles és la dels Grups de Reflexió Cristiana-Catequesi. Un espai per aprofundir en el missatge de Jesús i el Déu en nosaltres.

Cada quinze dies dels dissabtes a la tarda de 2/4 de 7 a 2/4 de 8. Els primers i tercers dissabte de mes.

ECONOMIA AGOST PARRÒQUIA

Saldo juliol 1.941,39

Entrades

Col·lectes	681,26
Caixetes	329,11
Ciris	319,63

Total ingressos 1.330,00... 1.330,00

Sortides

Telèfon	72,82
Neteja	94,38
Mat.Neteja	8,25
Ciris	756,64
Llum	734,17
Seg.Social	44,53
Ferreteria	6,01
Aula Informàtica	57,60

Total despeses 1.774,40... 1.774,40

Romanent Agost 1.496,99

Parròquia Sant Joan Baptista. Poblenou

10 de setembre del 2017 Núm. 709

Diumenge XXIII de durant l'any A

«On n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc enmig d'ells».

Aquests dies passats hem publicat en aquest Full Informatiu, notícies que parlaven com en diferents llocs del planeta: una dona al Canadà amb el vist i plau de Roma, està fent funcions que fins ara ho vèiem només en els capellans: fent casaments; a Alemanya encarregades d'una parròquia; a Colòmbia hi ha "presbíteres" (ordenades per un bisbe)....

El Concili Vaticà II va reconèixer que el centre de la fe és en Jesucrist, i la comunitat cristiana es reuneix entorn de Jesús i és la comunitat cristiana a l'entorn de Jesús qui celebra l'eucaristia, no és el capellà ni el bisbe, que en són servidors.

Quan es reuneix la comunitat, qui consagra: el capellà? No és veritat a partir de l'Esperit del Concili: qui fa el record i memorial del que va fer Jesús és la comunitat (el Poble de Déu) i ja no té sentit que el capellà "digui missa tot sol", és la comunitat que fa el memorial, és la comunitat qui fa present Jesús.

El papa a Colòmbia.

També hem llegit que una "presbítera" a Colòmbia ha escrit una carta al Papa en motiu de la seva visita al país demanant poder entrevistar-se amb ell.

Sóc conscient que el Papa no es pot reunir amb tothom qui vol parlar amb ell, però aquesta situació que ella presenta –ordenada per un bisbe amb plena comunió amb Roma i que mantenen en secret per raons òbvies- prou greu i prou interessant com perquè el Papa s'acostés a conèixer de primera mà una situació real de la seva església que també és la nostra.

La valoració d'aquests viatges el farem en funció de si el Papa és capaç d'escoltar totes les sensibilitats.

R.M.

FULL INFORMATIU

Lectura de la profecia d'Ezequiel Ez 33:7-9

El Senyor em digué: «Fill d'home, t'he fet sentinella perquè vetllis sobre el poble d'Israel. Quan sentis dels meus llavis una paraula, els has d'advertir de part meva. Si jo amenaço el pecador amb la mort, i tu no li dius res i no l'adverteixes que s'aparti del camí del mal, ell morirà per culpa seva, però jo et faré responsable de la seva sang. Ara, si tu l'havies advertit que s'apartés del mal camí i es convertís, però no s'ha convertit, ell morirà per culpa seva, i tu hauràs salvat la teva vida».

Salm responsorial 95 (94) 1-2. 6-9

Veniu celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants.

Veniu, prostrem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssim la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres».

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma Rm 13:8-10

Germans, no quedeu a deure res a ningú. L'únic deute vostre ha de ser el d'estimar-vos els uns als altres. Qui estima els altres, ha complert la Llei, No cometre adulteri, no matar, no robar, no desitjar allò que és d'un altre, i qualsevol altre manament es troba en aquestes paraules: estima els altres com a tu mateix. Qui estima no fa cap mal als altres. Estimar és tota la Llei.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu Mt 18:15-20

En aquell temps, Jesús digué als deixebles: «Si el teu germà peca, ves a trobar-lo i parleu-ne vosaltres dos sols. Si te'n fa cas, t'hauràs guanyat el germà. Si no te'n fa cas, crida'n un altre o dos més, perquè la causa sigui judicada per la paraula de dos o tres testimonis. Si tampoc no feia cas d'ells, parla'n amb la comunitat reunida. Si ni tan sols de la comunitat no volia fer cas, considera'l com si fos un pagà o un publicà. Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que lligareu a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligareu a la terra, quedarà deslligat al cel.

Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra s'avenen a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà, perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc enmig d'ells».

Salmo responsorial Sal 94,

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, / creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masa en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba y me tentaron, / aunque habían visto mis obras.»

11 SETEMBRE

Aquest dilluns és l'11 de Setembre, Diada Nacional de Catalunya. Recordem i commemorem aquell 11 de setembre del 1714 quan Barcelona cau assetjada per les tropes borbòniques -Felip V- després de tres mesos de resistència. Pèrdua de la llibertat, de les institucions catalanes, persecució de la nostra llengua.....

En la clandestinitat o en llibertat sempre s'ha celebrat aquesta diada, però és a rel d'un llarg temps reclamant les infraestructures adients per Catalunya i l'esclat amb la tombada de l'Estatut el 2010 -refrendat en un Referèndum-, després que el PP fes una campanya en contra i contra els catalans i que el TC tombés articles -que a més estan vigents en altres comunitats- que pren força aquesta reivindicació en forma d'independència. Més de dos milions de persones al carrer cada Diada no hi ha cap poble que ho hagi aconseguit.

Nosaltres no podem tenir articles a l'Estatut que altres comunitats tenen. Nosaltres no podem comprar urnes que altres comunitats han comprat. Nosaltres no podem tramitar lleis al Parlament que altres parlaments sí exerceixen.....Com més vagin en contra dels catalans més ens trobaran -i amb més nombre- aixecats amb la bandera de l'independentisme.

Un amic meu, militant franquista i de la Falange, ja gran i després de votar sempre aquí als de casa, deia, i allà al PP- em deia: «no ens estimen», i decebut dels seus que ja no l'estimaven va deixar de votar-los. Aquest és el sentiment que tenim molts: no ens estimen però ens volen, no ens estimen però no ens deixen marxar, no ens estimen però ens necessiten.

Que ningú es pensi que el nostre independentisme va contra ningú ni contra Espanya ni contra els espanyols. Tots tenim més o menys família en algun indret o altre. Tots tenim clar que Catalunya ha estat i continuarà essent cooperant i col.laboradora i solidària amb els pobles d'Espanya, i no per imposició sinó per convicció i per lligams de sang. No podem deixar abandonats als nostres.

En aquests moments defensem que Catalunya pugui expressar el que vol fer.

Ramon Masachs